

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Milana Podhrázkého a Lukáše Hloucha v právní věci žalobkyně: **Biopol GN s.r.o.**, se sídlem Jakubská 647/2, Praha 1, zast. Mgr. Petrem Sedlatým, advokátem se sídlem Vinohradská 2828/151, Praha 3, proti žalovanému: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, Inspektorát v Praze**, se sídlem Za Opravnou 300/6, Praha 5, proti rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 30. 11. 2018, čj. SZPI/AB157-503/2018, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 8. 2021, čj. 6 A 18/2019-42,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **s e** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Předmětem sporu v nyní souzené věci je otázka, zda žalobkyně porušila zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy, tím, že na svých webových stránkách uváděla informace, u kterých nebylo jednoznačné, zda mají být přisuzovány veterinárnímu přípravku *Alavis Triple Blend extra silný*, nebo doplňku stravy *Alavis Sport Triple Blend extra silný*. Nejvyšší správní soud se však v tomto rozsudku zabývá zejména přípustností podané kasační stížnosti a přezkoumatelností napadeného rozsudku.

[2] Žalovaný vydal dne 20. 11. 2018 opatření podle § 5 odst. 1 zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci (dále jen „zákon o SZPI“), kterým stanovil žalobkyni povinnost zajistit odstranění reklamy obsahující zavádějící informace o totožnosti výrobku *Alavis Triple Blend extra silný*, který je veterinárním přípravkem. Tímto jednáním v rozporu s čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, žalobkyně porušila § 5d odst. 2 zákona o regulaci reklamy. Vzhledem k informacím a obrázkům uvedeným na webových stránkách žalobkyně dospěl žalovaný k závěru, že průměrný spotřebitel by se mohl domnívat, že uvedený veterinární přípravek je vhodný ke konzumaci lidmi.

[3] Ředitel žalovaného v návaznosti na odvolání žalobkyně uložené opatření v záhlaví označeným rozhodnutím změnil. Upřesnil, že žalobkyně byla povinna zajistit odstranění reklamy tak, aby doplňku stravy *Alavis Sport Triple Blend extra silný* nebyly přisuzovány informace týkající se veterinárního přípravku *Alavis Triple Blend extra silný*. Na webových stránkách žalobkyně totiž nebylo jednoznačně specifikováno, které informace souvisí s doplňkem stravy, a které patří k veterinárnímu přípravku. Dále také částečně doplnil odůvodnění napadeného opatření.

[4] Proti napadenému rozhodnutí podala žalobkyně žalobu, kterou Městský soud v Praze v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl. Nejprve konstatoval, že v souladu s judikaturou NSS je opatření vydané podle § 5 odst. 1 zákona o SZPI rozhodnutím, na které se subsidiárně vztahuje zákon č. 500/2004 Sb., správní řád. Proto musí obsahovat náležitosti podle § 67 odst. 2 a § 68 odst. 3 správního řádu, což opatření i napadené rozhodnutí splňují.

[5] Městský soud nepřisvědčil námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí a opatření žalovaného. Ředitel žalovaného se řádně vypořádal se všemi odvolacími námitkami. Uvedl, z jakých skutečností vyšel a zdůvodnil, které závěry prvostupňového orgánu považuje za správné a které bylo nutné konkretizovat. To učinil a dostatečným způsobem vysvětlil, proč přistoupil ke změně opatření. Městský soud zdůraznil, že správní řízení je ovládáno zásadou jednotnosti řízení. Jako jeden celek jsou vnímána všechna rozhodnutí vydaná v jednotlivých fázích řízení. V souladu s touto zásadou může odvolací orgán napravit případné nedostatky prvostupňového rozhodnutí v rozhodnutí odvolacím, neboť spolu tvoří jeden celek. Právě to učinil ředitel žalovaného v nyní projednávané věci, když porušení zjištěné žalovaným podrobně a jednoznačně rozvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Popsal, o které konkrétní zavádějící informace, obrázky a videa se na webových stránkách žalobkyně jednalo, včetně odkazů na jednotlivé shromážděné podklady rozhodné pro vydání opatření, resp. napadeného rozhodnutí. Konkretizoval uloženou povinnost a nastínil možné způsoby řešení zjištěného pochybení.

[6] Dále městský soud neshledal důvodnou ani námitku ohledně nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Uvedl, že žalovaný zjistil skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti v souladu s § 3 správního řádu. Shromáždil dostatečné množství podkladů pro vydání rozhodnutí, o jejichž věrohodnosti soud neměl pochybností a žalobkyně jejich nevěrohodnost ani nijak konkrétně nenamítala.

pokračování

[7] Nepřisvědčil ani námitce, že zjištěné závěry vychází pouze ze subjektivních pocitů inspektorů. Uvedl, že žalovaný je specializovaným orgánem, který vykonává státní dozor, a jeho inspektoři jsou dostatečně způsobilí prověřovat porušování povinností stanovených právními předpisy. Ze stejného důvodu nepovažoval městský soud za důvodnou námitku, že se žalovaný pouze snažil mařit podnikání žalobkyně.

[8] K námitce, že žalovaný nekonkretizoval spotřebitelské podněty, které v poslední době evidoval ohledně nepřehlednosti webových stránek žalobkyně, městský soud uvedl, že ředitel žalovaného jasně zdůraznil, že žalovaný postupoval v souladu s běžnou praxí na základě příslušné metodiky. Zohlednil, že informace jsou posuzovány v kontextu toho, jak působí na spotřebitele. Dle obdržených podnětů působily matoucím dojmem, neboť nebylo možné jednoznačně odlišit veterinární přípravek od doplňku stravy. Ředitel žalovaného však uznal „dostatečnou neodůvodněnost“ napadeného opatření v této části. Proto upřesnil výrok a doplnil odůvodnění o definici průměrného spotřebitele dle unijního práva. Popsal, na základě jakých skutečností došel k závěru, že uváděné informace působily na spotřebitele zavádějícím dojmem. To vše v souladu s výše uvedenou zásadou jednotnosti řízení. Městský soud uzavřel, že to, že žalovaný svá tvrzení v opatření doplnil o odkazy na podněty spotřebitelů, které v napadeném rozhodnutí blíže nerozvedl, nemělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí jako celku, jelikož zbývající uvedená skutková zjištění tvořila dostatečný a úplný podklad pro rozhodnutí ve věci.

[9] Nakonec žalobkyně namítala, že umístění informací o humánní verzi přípravku (*Barny's Triple Blend*) na jejích webových stránkách není účelovým obranným mechanismem ani dalším zavádějícím faktem pro spotřebitele. Městský soud se však ztotožnil se závěrem ředitele žalovaného, že tato informace skutečně může být matoucí právě s ohledem na celkové zavádějící vyznění informací umístěných na webových stránkách žalobkyně. Navíc sama o sobě není způsobilá odstranit celkový dojem webových stránek, z nichž není zřejmé, které informace a obrázky se vztahují k doplňku stravy a které k veterinárnímu přípravku.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalované

[10] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) podala proti napadenému rozsudku kasační stížnost. V ní uvedla, že se městský soud zcela nevypořádal se všemi žalobními námitkami. V napadeném rozsudku chybí vlastní úvahy soudu. Doslova přejal názory žalovaného. S názory stěžovatelky se buď nevypořádal, nebo je odmítl bez bližšího odůvodnění.

[11] Rozhodnutí žalovaného, potažmo napadený rozsudek, považovala stěžovatelka za nezákonné a založené na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Setrvala na stanovisku, že napadené rozhodnutí bylo založeno na zcela subjektivním dojmu žalovaného, bez řádného odůvodnění. Takto jej pak převzal městský soud.

[12] Městský soud uvedl, že napadené rozhodnutí bylo řádně odůvodněno tím, že ředitel žalovaného zhojil případné nedostatky opatření. Dostačujícím shledal i to, že ředitel žalovaného uvedl, že žalovaný postupoval v souladu s běžnou kontrolní praxí na základě příslušné metodiky. Nezohlednil však to, že taková kontrolní praxe je v případě přesně neměřitelných postupů kontrolované osoby vždy založena na subjektivních pocitech

inspektorů. Včetně hodnocení toho, zda fotografie na webových stránkách vzbuzovaly dojem, že vyobrazené osoby konzumovaly veterinární přípravek určený pro koně.

[13] Dále stěžovatelka nesouhlasila s městským soudem, který přisvědčil řediteli žalovaného, že spotřebitelskými podněty mělo být prokázáno, jak měly webové stránky stěžovatelky působit na spotřebitele. Jelikož tyto podněty nebyly nijak konkretizovány, je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné a nezákonné. Bez jejich konkretizace nebylo možné takovým tvrzením odůvodnit rozhodnutí kontrolního orgánu.

[14] Stěžovatelka nesouhlasila s tím, že žalovaný vycházel z definice průměrného spotřebitele podle unijního práva. V takovém případě měl již v napadeném opatření dostatečně odůvodnit, proč by právě vytýkané nedostatky měl průměrný spotřebitel vnímat tak, jak bylo uvedeno. Žalovaný měl zkoumat dostatek informací u spotřebitele, v rozumné míře pozornost a opatrnost spotřebitele a sociální, kulturní a jazykové faktory takového spotřebitele. Jelikož tak neučinil, zůstává otázkou, zda se pouze nesnaží mařit podnikání stěžovatelky.

[15] Městský soud se dále věcně nezabýval ničím nepodloženými domněnkami žalovaného, že informace na webových stránkách o humánní verzi přípravku *Barny's Triple Blend* má být obranným mechanismem zavádějícím pro spotřebitele. Stěžovatelka považovala naopak toto tvrzení žalovaného za účelové, neboť mělo zakrýt skutečnost, že se žalovaný ve svých rozhodnutích opakovaně nevypořádává s jejími věcnými námitkami. Pokud pak městský soud napadeným rozsudkem takové názory žalovaného schválil, není jeho rozsudek objektivní a spravedlivý.

[16] Ředitel žalovaného se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil se závěry napadeného rozsudku. Zdůraznil, že předmětem kontroly nebyly exaktně měřitelné postupy, ale informace uvedené na webových stránkách stěžovatelky, z nichž nebylo možné jednoznačně identifikovat, které z nich patří k doplňku stravy a které k veterinárnímu přípravku. Stěžovatelka na webových stránkách chaoticky uváděla informace týkající se veterinárního přípravku u doplňku stravy a naopak, čímž uváděla spotřebitele v omyl ohledně totožnosti prezentovaných výrobků.

[17] Zdůraznil, že při posuzování prezentovaných informací nevycházel pouze z podnětů od spotřebitelů, ani ze subjektivních pocitů kontrolujících inspektorů, ale posouzením celkového kontextu s ohledem na koncept průměrného spotřebitele. To, že v napadeném opatření nebyly konkretizovány spotřebitelské podněty, nezpůsobilo jeho nepřezkoumatelnost. Opatření bylo uloženo na základě dostatečně zjištěného kontrolního stavu a žalovaný pouze zohlednil podněty, které prokazovaly, že se uvedenými informacemi cítili dotčení spotřebitelé skutečně poškozeni. Dva z doručených podnětů byly navíc součástí správního spisu a stěžovatelka mohla kdykoliv požádat o nahlédnutí, pokud se chtěla s jejich obsahem seznámit.

[18] Námitku, že se žalovaný pouze snaží mařit podnikání stěžovatelky, označil za ničím nepodložené tvrzení. Opatření nebylo uloženo ve vztahu k zákazmu prodeje nabízených výrobků, ale jejich propagaci. Stěžovatelka tedy nebyla nijak omezena v prodeji uvedených výrobků, tudíž ani na způsobu jejího podnikání.

pokračování

[19] Uzavřel, že informaci ohledně doporučení stěžovatelky na užívání humánní verze přípravku na webových stránkách v napadeném rozhodnutí uvedl v reakci na její námitku. I přes to však z celkové prezentace nebylo zřejmé, které informace patří k veterinárnímu přípravku a které se týkají doplňku stravy. K tvrzení, že se nevypořádal s řádnými věcnými námitkami stěžovatelky, se nevyjádřil, jelikož se jednalo o nekonkretizované tvrzení.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[20] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost a dospěl k závěru, že není důvodná.

[21] Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu (§ 102 s. ř. s.). Nejvyššímu správnímu soudu nepřísluší v kasačním řízení přezkoumávat opětovně rozhodnutí správního orgánu v rozsahu přezkumu provedeného již krajským soudem. Předmětem přezkumu může být proto pouze posouzení, zda rozhodnutí krajského soudu v kontextu námitek uvedených v kasační stížnosti z pohledu zákona ob stojí. Nejvyšší správní soud je přitom povolán pouze k přezkumu v rozsahu vymezeném stěžovatelem. Řízení o kasační stížnosti je totiž ovládáno zásadou dispoziční. Obsah, rozsah a kvalita kasační stížnosti tak předurčují rozsah a podrobnost rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Soud není povinen ani oprávněn domýšlet argumenty za stěžovatele. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by roli advokáta jedné ze stran sporu (rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78, č. 2132/2011 Sb. NSS, či rozsudek NSS ze dne 15. 2. 2012, čj. 1 Afs 57/2011-95).

[22] Aby byla kasační stížnost přípustná, musí stěžovatel reagovat na rozhodnutí krajského (zde městského) soudu a kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě jeho závěry. Pokud pouze opakuje námitky, které uvedl v žalobě, aniž by jakkoliv reflektoval argumentaci krajského soudu, tak za předpokladu, že uvedené námitky krajský soud vypořádal a nelze v jejich opakování spatřovat setrvání na dříve vznesené argumentaci, která je nadále schopná obstát proti závěrům krajského soudu, nejsou takové námitky přípustné (usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, čj. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS, nebo ze dne 14. 6. 2016, čj. 1 As 271/2015-36). Přitom platí, že podle § 104 odst. 4 s. ř. s. je kasační stížnost nepřipustná, *opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.*

[23] Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 30. 6. 2020, čj. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS, uvedl, že „v kasačním řízení je stanoveno povinné zastoupení advokátem především proto, aby kasační stížnosti byly sepsány právním profesionálem a byly argumentačně na úrovni. [...] smyslem bylo umožnit v kasačním řízení pokud možno kvalifikovanou polemiku s argumentací krajského soudu. Tato polemika může být méně nebo více zdařilá; vždy však musí být z textu kasační stížnosti patrná alespoň nějaká snaha o to, reagovat na konkrétní závěry krajského soudu, zdůraznit přílehlavou judikaturu a přesvědčivě prezentovat ty žalobní argumenty, které žalobce pokládá za nejpádnější.“ V usnesení ze dne 5. 11. 2020, čj. 7 Ads 243/2020-14, bodu 6, poukázal NSS při odmítnutí

kasační stížnosti pro nepřipustnost na extrémní shodu kasační stížnosti s žalobou spočívající v tom, že „stěžovatelka (resp. její advokát) převzala slovo od slova argumentaci obsaženou v žalobě proti rozhodnutí žalovaného. V dokumentu učinila pouze ‚kosmetické úpravy‘ tak, aby ze žaloby učinila kasační stížnost.“

[24] Ve světle uvedeného je podstatné, že stěžovatelka v převážné části kasační stížnosti pouze opakuje svou žalobní argumentaci. Jedná se, obdobně jako ve věci sp. zn. 7 Ads 243/2020, o výraznou shodu textu kasační stížnosti s žalobou. Stěžovatelka, resp. její zástupce, převzal část žalobní argumentace téměř slovo od slova a pouze „kosmetickými úpravami“ z ní učinil argumentaci kasační. Oproti žalobě je v bodě I. kasační stížnosti identifikován napadený rozsudek a v bodě II. následuje rekapitulace jeho závěrů. Stěžovatelka uvádí, že rozsudek městského soudu napadá kasační stížností z důvodu dle § 103 odst. 1 písm. a) a d). První zákoný důvod není dále nijak rozveden a jedná se tak pouze o mechanické uvedení ustanovení zákona. V části III. kasační stížnosti totiž stěžovatelka, s výjimkou namítané nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku, jen v lehce přeskupeném pořadí opakuje text bodu III. žaloby a některé jeho části vypouští. Pouze z části upravila některé výtky směřované *žalovanému* tak, že je nyní směřuje *vůči městskému soudu*, případně používá trpný rod bez uvedení podmětu. I takto upravený text žaloby, resp. kasační stížnosti, však polemizuje jen s rozhodnutím ředitele žalovaného, aniž by konkrétně reagoval na napadený rozsudek a v něm obsaženou argumentaci (usnesení NSS ze dne 22. 2. 2022, čj. 8 Azs 326/2021-31, bod 10).

[25] Z uvedeného důvodu je část kasačních námitek nepřipustná, jelikož nereaguje na argumentaci městského soudu a neuvádí, z jakých důvodů jsou jeho závěry nesprávné. V první řadě námitka, že ředitel žalovaného nezohlednil, že běžná kontrolní praxe žalovaného na základě příslušné metodiky je v případě kontrol takto exaktně neměřitelných postupů kontrolované osoby vždy založena na subjektivních pocitech inspektorů. Městský soud na tuto námitku reagoval v bodech 38 a 39 napadeného rozsudku. Uvedl, že inspektoři žalovaného jsou kvalifikovaní profesionálové, kteří jsou svými odbornými znalostmi dostatečně způsobilí posuzovat porušování povinností stanovených právními předpisy v působnosti svěřené Státní zemědělské a potravinářské inspekci na základě zákona. Obdobně je tomu v případě námítky, že nelze přisvědčit tvrzení ředitele žalovaného, že žalovaný vycházel z definice průměrného spotřebitele podle unijního práva, neboť v takovém případě by měl žalovaný již v napadeném opatření dostatečně odůvodnit, proč by právě vytýkané nedostatky měl průměrný spotřebitel vnímat tak, jak bylo uvedeno. S tou se městský soud vypořádal nejprve v obecné rovině v bodě 32 napadeného rozsudku, kde uvedl, že v souladu se zásadou jednotnosti správního řízení lze napravit nedostatky prvostupňového rozhodnutí rozhodnutím odvolacím. To ředitel žalovaného učinil a městský soud jeho postupu přisvědčil v bodě 43 napadeného rozsudku. Shledal, že dostatečně popsal, proč dospěl k závěru, že informace uváděné na webových stránkách stěžovatelky působí na průměrného spotřebitele ve smyslu unijního práva zavádějícím dojmem. Městský soud se vypořádal i s námitkou, že ředitel žalovaného vyslovil ničím nepodložený názor, dle kterého skutečnost, že stěžovatelka na svých webových stránkách doporučuje užívání humánní verze přípravku, je obranným mechanismem, který může být pro spotřebitele zavádějící. Učinil tak v bodě 45 napadeného rozsudku, kde přisvědčil řediteli žalované, že tato informace může v celkovém kontextu matoucích a zavádějících stránek stěžovatelky vyznít obdobným dojmem a není

pokračování

proto způsobilá odstranit nejistotu o tom, které informace a obrázky se vztahují k doplňku stravy a které k veterinárnímu přípravku. V neposlední řadě reagoval městský soud i na obecnou žalobní námitku, že žalovaný se svým postupem snažil mařit stěžovatelčino podnikání. K tomu v bodě 41 napadeného rozsudku uvedl, že takové jednání z ničeho nevyplývá. Žalovaný pouze vykonával činnost svěřenou mu zákonem a městský soud neshledal, že by jakkoliv překročil své pravomoci či vybočil z rozsahu své působnosti.

[26] Stěžovatelka totiž žádný z uvedených závěrů městského soudu v kasační stížnosti relevantně nezpochybňuje a pouze se opakovaně vymezuje proti postupu (ředitele) žalovaného. V případě prvních dvou citovaných námitek sice přdestřela, že městský soud pochybil, když se se závěry ředitele žalovaného ztotožnil, avšak dále tuto myšlenku nijak nerozvádí a následuje pouze doslovné opakování žalobních tvrzení. Chybějící argumentace ve vztahu ke všem námitkám uvedeným v předchozím bodě, ze které by bylo patrné, které závěry městského soudu považuje stěžovatelka za nesprávné, a případně z jakého důvodu, je v projednávané věci nedostatkem kasační stížnosti bránícím soudu zabývat se věcně úvahami, které se stěžovatelka pokouší učinit předmětem kasačního přezkumu. Řízení o kasační stížnosti totiž není *„jakýmsi druhým pokusem ještě jednou a z pohledu stěžovatele lépe uvážít o tomtéž, o čem již uvážil na základě stejné argumentace krajský soud“* (rozsudek NSS ze dne 18. 7. 2019, čj. 1 Afs 44/2019-41).

[27] Dále stěžovatelka vytýká městskému soudu, že přisvědčil řediteli žalovaného v tom, že spotřebitelskými podněty ohledně zavádějících informací na jejich webových stránkách mělo být prokázáno, jak tyto stránky působily spotřebitele. Tvrdí, že nekonkrétními podněty nebylo možné odůvodnit napadené rozhodnutí. Ani toto tvrzení však nepředstavuje přípustnou kasační námitku. Městský soud v bodě 40 napadeného rozsudku uvedl, že opatření ve znění napadeného rozhodnutí zcela dostatečně přdestřelo skutková zjištění, na jejichž základě učinil žalovaný řádné právní závěry. Byť odkazy na spotřebitelské podněty učinil ředitel žalované „spíše úsporným způsobem“, nemělo to vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí jako celku, neboť zbývající skutková zjištění tvořila dostatečný a úplný podklad pro rozhodnutí ve věci. Stěžovatelka však závěr městského soudu, že argumentace spotřebitelskými podněty byla v napadeném rozhodnutí fakticky jen podpůrná, v kasační stížnosti nijak nerozporuje a dále opakuje, že jimi nebylo možné napadené rozhodnutí odůvodnit. Její argumentace se proto míjí s rozhodovacími důvody napadeného rozsudku.

[28] V důsledku toho zůstává jedinou přípustnou kasační námitkou námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku, neboť ta není pouhým opakováním žalobní argumentace, ale alespoň obecným vymezením se vůči závěrům městského soudu.

[29] Stěžovatelka spatřuje jeho nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů v obecné rovině v tom, že se městský soud nevypořádal se vznesenými žalobními námitkami. V souladu se závěry uvedenými v bodě [21] tohoto rozsudku platí, že čím obecnější námitka, tím obecněji ji může správní soud posoudit (rozsudek rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, bod 32). Nejvyšší správní soud proto uvádí, že tuto námitku neshledává důvodnou, neboť napadený rozsudek se s jednotlivými žalobními námitkami vypořádal dostatečně. Z jeho odůvodnění je zřejmé, jakými úvahami byl při posouzení věci v rozsahu žalobních bodů veden a k jakému závěru na jejich základě

dospěl. Povinnost soudu posoudit všechny námitky neznámá, že by byl povinen reagovat na každou dílčí argumentaci žalobkyně a tu obsáhle vyvracet. Jeho úkolem bylo uchopit obsah a smysl žalobní argumentace a vypořádat se s ní (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 5. 2009, čj. 9 Afs 70/2008-130). V tomto ohledu napadený rozsudek ob stojí.

[30] Z dalšího textu kasační stížnosti vyplývá, že chybějící vypořádání žalobních námitek dovozuje stěžovatelka z toho, že se městský soud při jejich vypořádání ve výrazné míře přiklonil k závěrům ředitele žalovaného. To konkrétně uvádí k námitce, že rozhodnutí žalovaného bylo založeno pouze na jeho subjektivních dojmech a k námitce týkající se umístění informací o humánní verzi přípravku na jejich webových stránkách, jinak námitku ponechává v rovině obecnosti.

[31] To, že se krajský (zde městský) soud do velké míry ztotožní se závěry a úvahami žalovaného správního orgánu či na ně v některých částech v souladu se zásadou hospodárnosti a ekonomie řízení odkáže, samo o sobě nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku nemůže založit (rozsudky NSS ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS, či ze dne 29. 5. 2013, čj. 2 Afs 37/2012-47). To vše za předpokladu, že samotné správní rozhodnutí je přezkoumatelné (rozsudek NSS ze dne 30. 1. 2018, čj. 5 Afs 60/2017-60, č. 3705/2018 Sb. NSS, *VYRTYCH*). Rozhodnutí ředitele žalovaného vadou nepřezkoumatelnosti netrpí, jelikož obsahuje rozbor a zhodnocení podkladů rozhodnutí, úvahy, kterými se řídil při hodnocení skutkového stavu, při výkladu právních předpisů a jejich jednotlivých ustanovení, jakož i to, proč byly aplikovány způsobem, který vedl k výslednému rozhodnutí. Tento standard napadené rozhodnutí splňuje i ve vztahu ke stěžovatelkou konkrétně uvedeným námitkám. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí totiž není projevem nenaplněné subjektivní představy stěžovatelky o tom, jak podrobně by mělo být rozhodnutí odůvodněno, ale objektivní překážkou, která by městskému soudu znemožnila přezkum napadeného rozhodnutí (rozsudky NSS ze dne 28. 2. 2017, čj. 3 Azs 69/2016-24, a ze dne 27. 9. 2017, čj. 4 As 146/2017-35). Námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku proto není důvodná.

[32] Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatelka v kasační stížnosti označila několik „důkazů“. Soud není povinen provést veškeré navržené důkazy, platí však, že neprovedení důkazu je třeba přesvědčivě odůvodnit (rozsudek NSS ze dne 28. 4. 2005, čj. 5 Afs 147/2004-89). Stěžovatelka předně navrhovala dokazování napadeným rozsudkem, napadeným rozhodnutím a napadeným opatřením. Těmi se však s ohledem na § 121 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. nedokazuje (ve vztahu k napadenému rozsudku srov. rozsudek NSS ze dne 25. 4. 2023, čj. 8 As 104/2021-54). Dále navrhovala dokazování odvoláním ze dne 26. 11. 2018. To však tvoří součást správního spisu a z ustálené judikatury plyne, že písemnostmi obsaženými ve správním spise ani správním spisem samotným se rovněž nedokazuje (rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 18. 12. 2018, čj. 4 As 113/2018-39, č. 3836/2019 Sb. NSS, bod 36). Nejvyšší správní soud proto žádný z navrhovaných „důkazů“ neprováděl.

pokračování

IV. Závěr a náklady řízení

[33] S poukazem na shora uvedené důvody Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl v souladu s § 109 odst. 2 s. ř. s., podle něhož rozhoduje Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti zpravidla bez jednání.

[34] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nebyla v řízení o kasační stížnosti úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu podle obsahu spisu nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 23. června 2023

Petr Mikeš
předseda senátu